

Nový Jičín – vyvlastnění antifašisty

Vypovídá ředitel měšťanky v. v. Josef Schramm, 14.5.1950

Dokumenty k vyhnání Němců z českých zemí, zpráva 241

Nový Jičín byl 10. října 1938 obsazen německými oddíly. 22. listopadu 1938 mě noví mocipáni zbavili mého služebního postavení. Sesadili mě a prohlásili, že nemohu počítat s přechodem do říšských služeb.

Noví mocipáni mě volali k odpovědnosti na základě písemného udání, neboť jsem v dubnu 1937 od svých učitelů žádal doklad o tom, že svým žákům (ve smyslu výnosu okresního školského úřadu č. 81/n z 11.1.1934) dostatečně vykládají o podstatě demokracie a diktatury ve státě. – Konečně, v roce 1937 jsem dal české vojenské správě majetek mé ženy k dispozici pro vojenský sklad, a to smluvně, aniž bych vyčkával jeho zabavení.

5. května 1945 obsadili Nový Jičín Rusové. Musel jsem strpět první drancování. Už následujícího dne se zdálo, že budu vzat v ochranu pro svou dřívější činnost ve prospěch udržení ČSR. Na základě písemných důkazů jsem obdržel od dosazeného českého MNV potvrzení se sovětským razítkem, které mě chránilo před dalším drancováním. Nicméně jsem musel odevzdat svůj rozhlasový přijímač. (Jako všichni "Němci" – pozn. ed.)

Když v noci ze 4. na 5. července 1945 muselo 4.000 až 5.000 německých obyvatel bez předběžného ohlášení náhle opustit Nový Jičín a bylo odsunuto do Pirny u Drážďan, byl jsem toho ještě ušetřen. V předvečer jsem za tím účelem obdržel "bílou kartu" pro sebe a svou rodinu. Tato karta a mé písemné důkazy však neochránily mou ženu před nevolnickou prací pro Čechy. Sám jsem musel jedné neděle od 7 hodin ráno do 6 hodin večer vykonávat veřejné úklidové práce.

Dne 21. srpna 1945 se na mnoha místech v Novém Jičíně vylepovala jistá vyhláška. Sám jsem musel takový plakát o rozměrech 85x60 cm na 14 dní vyvěsit na okno obývacího pokoje svého bytu. Mám ho dodnes. Text zněl:

"Místní národní výbor v Novém Jičíně, č. 4735, dne 4.8.45. Věc: Spolehlivost německých osob. Vyhláška. Z omezujících předpisů, které platí pro osoby německé národnosti, byly vyňaty následující osoby a jejich rodiny v Marxově ulici." Následuje 7 jmen, mezi nimi i moje. "Poněvadž MNV hodlá své příznivé rozhodnutí založit na spravedlivých a právních podkladech, žádá všechny osoby české národnosti, aby do 14 dnů podaly písemně podložené námítky proti tomuto usnesení. MNV je přesvědčen, že čeští obyvatelé Nového Jičína, kteří zde žili po celý čas německé okupace, se při poskytování těchto údajů budou řídit výlučně zájmy lidu a státu. Jakékoli intervence v záležitosti Němců jsou přípustné. Jan Opluštil v. r., předseda MNV." Nikdo námítky nevznesl.

Krátce potom, co se začala vylepovat tato vyhláška, se na všech městských rozích objevil bezpočet rudých plakátů komunistické strany. Oznamovaly, že všichni Němci bez rozdílu musí být vykázáni. Jiné plakáty ukládaly i "takzvaným antifašistům" povinnost nosit 15 cm velké "N" na levé straně hrudi.

Dne 18. prosince 1945 jsem musel vyklidit svůj byt ve vlastním domě ve prospěch českého majora Dlouhého. Náhradou mi byl přidělen pokoj a kuchyň, kde z 36 okenních tabulek chybělo 23. Návštěva u starosty a mého známého, ředitele měšťanské školy Bechného, nic nepomohly. Vláda údajně povolila pouze to, aby jeden Němec měl jeden pokoj.

U bezpečnostního referenta MNV v Novém Jičíně jsem požádal o vysvědčení o své antifašistické činnosti. Obdržel jsem je na základě svých dokumentů. Bylo velmi obsírné. S tímto vysvědčením jsem se ucházel jako antifašista o vysídlení, organizované sociálními demokraty. Přestože jsem nikdy nebyl v žádné politické straně, byl jsem přijat.

Vzdor tomu jsem 19. března 1946 obdržel povolání k obvyklému vysídlení s 50 kg. Když jsem předložil své antifašistické vysvědčení, vzali mi je. Byl na něm originál podpisu referenta i předsedy MNV s úředním razítkem. Stížnost u předsedy měla ten výsledek, že mi odebrané vysvědčení vystavil znovu, ale z nadcházejícího vykázání mě vyjmout nemohl. Pozdě večer před plánovaným vykázáním přišel z Prahy rozkaz ponechat ještě antifašisty v zemi.

Musel jsem znovu žádat o připuštění k antifašistickému vysídlení. Opět mi to povolili.

Dal jsem si od komunistického předsedy ONV písemně potvrdit, že jsem na základě svého připuštění k antifašistickému vysídlení vyňat ze zabavení a konfiskace majetku. Potvrzení jsem dostal s velkou přívětivostí a bez potíží. S tímto dokladem jsem v patřičné lhůtě podal stížnost proti konfiskaci svého majetku u zemského národního výboru, expozitura Moravská Ostrava. Odtud mě vyrozuměli, že na základě usnesení moravskoslezského zemského národního výboru, expozitura Moravská Ostrava, ze dne 18.10.1946, se mému odvolání nevyhovuje.

Dne 26. listopadu 1946 jsem se svou rodinou musel nastoupit k vysídlení do Bavorska.

Převzato z knihy „Slyšme i druhou stranu, Dokumenty k vyhnání Němců z českých zemí“ (str.206-208), výběr a překlad z německého originálu „Dokumente zur Austreibung der Sudetendeutschen“, Mnichov 1952. Českou edici připravila Sidonia Dědinová, vydalo Infcentrum Šumava, České Budějovice 1991. Přetisk pro www.go-east-mission.de (květen 2006) se svolením editorky.